

РЕШЕНИЕ

№ 4683

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Адриан Янев**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **3578** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], подадена чрез процесуален представител – главен юрисконсулт Р. П., срещу Решение № 20065579 от 12.03.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), 97 с-в, постановено по н.а.х.д. № 13129/2017 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 100 от 15.06.2017 г., издадено от председателя на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС). С наказателното постановление на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 25 000 лв. на основание чл.105б от ЗПУ във връзка с чл. 106 от Закон за пощенските услуги (ЗПУ). Във връзка с чл.3 от Нормативите.

В жалбата се излагат доводи за неоснователност и незаконосъобразност. Излагат се съображения, че решаващият състав на СРС, изобщо не е обсъдил представените доказателства по делото, не е извършил анализ и преценка на същите, не е изложил доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните обстоятелства за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение. Сочи се, че липсва изцяло описание на фактическата обстановка, посочени са само АУАН и НП, а правните мотиви са изключително бланкетни и лаконични, което по същество се равнява на липса на мотиви. Твърди се, че АУАН е връчен на упълномощено от

Главния изпълнителен директор лице – Р. П., главен юрисконсулт в дирекция „Правна дейност” в Централно управление на [фирма]. Същата е подписала акта като писмена е отбелязала, че с връченият и документ не е приложен Официалният отчет на [фирма], с който в случая разполага само регулаторния орган в лицето на актосъставителя.

Излагат се съображения, че от представения към акта Договор от 15.12.2015г. между Комисия за регулиране на съобщенията и [фирма] е видно, че същият е без Приложение № 1 към договора, в който е подробно описан предмета на договора, което пречатства защитата на дружеството срещу АУАН. Поддържа се, че КРС е възприела безкритично резултатите от извършеното измерване от [фирма], видно от представеното по делото Протоколно решение на КРС № на КРС №/23.03.2017г. и въз основа на приетия официален отчет на [фирма] е издала АУАН и НП, поради което същите се явяват незаконосъобразни и необосновани. Жалбоподателят сочи, че видно от Официалния отчет на [фирма] липсват доказателства, че личните пощенски кутии на панелистите са достъпни за служителите на пощенския оператор със задължение за извършване на универсалната пощенска услуга. Излагат се съображения, че от Отчетите за вътрешна проверка от 12.10.2016г. представени от [фирма] е посочено, че е установено „съществено несъответствие” – забавяне, дължащо се на претоварване на системата, след което е отбелязано, че не са установени други съществени несъответствия. Твърди, че Официалния отчет на [фирма], е послужил като единствено основание за издаване на АУАН № С-128/10.05.2017г. от КРС и за съставянето на НП. Моли съда да отмени решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – Комисия за регулиране на съобщенията, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Моли решението да бъде оставено в сила. Излага подробни аргументи в депозирано писмено становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Касационният съд констатира, че е изтекъл срокът на т. нар. „абсолютна погасителна давност“ за реализиране на административнонаказателна отговорност, за което следи служебно и без да е налице възражение.

Последователната практика на Административен съд София - град, още преди да бъде постановено Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г., на ОС НК на ВКС и Втора коллегия на ВАС, е за приложимост на разпоредбата на чл.11 от ЗАНН, която указва, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита да се прилагат нормите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. В ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност, по отношение издадени наказателни постановления, поради което субсидиарно приложение следва да намери нормата на чл.80, ал.1, т.5 от НК. Според

последната, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на три години, с оглед на което абсолютният давностен срокът по чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК се определя на четири години и половина. В НП като дата на извършване на административното нарушение е посочена 01.01.2017г., поради което срокът на абсолютната давност за реализиране на административнонаказателната отговорност е изтекъл съответно на 01.07.2021г.

Съобразно разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на касатора, съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер, а именно 80 лева.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. Второ АПК и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд- София град, XXIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20065579 от 12.03.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), 97 с-в, постановено по н.а.х.д. № 13129/2017 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ НП № 100 от 15.06.2017 г., издадено от председателя на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС). С наказателното постановление на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 25 000 лв. на основание чл.105б от ЗПУ във връзка с чл. 106 от Закон за пощенските услуги (ЗПУ). Във връзка с чл.3 от Нормативите.

ОСЪЖДА Комисия за регулиране на съобщенията да заплати на [фирма] съдебни разноси в размер на 80 лева.

Решението е окончателно и неподлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

